

DE T A R I E F C O M M I S S I E ,

De Tariefcommissie, tweede kamer;

Gezien het op 17 februari 1972 onder nummer 10834 O'68 ingekomen beroepschrift van de vennootschap onder firma X te Z gericht tegen de op 20 december 1971 gedagtekende en ter post bezorgde uitspraak van de inspecteur der invoerrechten en accijnzen te Y op een bezwaarschrift ingediend tegen de aanslag omzetbelasting over de jaren 1969 en 1970, aanslagnummer 123456, gedateerd 22 oktober 1971;

Gezien de overige stukken;

Gehoord ter zitting van 15 maart 1977 de inspecteur, zijnde belanghebbende, met bericht van verhindering, niet verschenen;

Overwegende dat de inspecteur bij zijn uitspraak de aanslag ten bedrage van f. 622,67 aan enkelvoudige belasting en f. 155,-- aan verhoging heeft gehandhaafd;

Overwegende dat belanghebbende heeft geconcludeerd tot vernietiging van de uitspraak en voorts primair tot vernietiging van de aanslag, subsidiair tot vermindering van de aanslag met f. 408,47 aan enkelvoudige belasting en f. 155,-- aan verhoging en meer subsidiair tot vermindering van de aanslag met f. 155,-- aan verhoging;

Overwegende dat de inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van de uitspraak;

Overwegende dat op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde het volgende tussen partijen vaststaat:

Belanghebbende exploiteerde gedurende het tijdvak van aanslag een kleinhandel in rijwielen, bromfietsen, speelgoed, souvenirs en benzine, annex een rijwielreparatie-

werkplaats. Als zodanig was zij ondernemer de Wet op de omzetbelasting 1968 (de Wet).

Bij een vanwege de inspecteur ingesteld boekenonderzoek bleek dat de door belanghebbende genoteerde kasontvangsten na afloop van elk van de jaren 1969 en 1970 met een bedrag van ruim f. 15.000,-- waren verhoogd, teneinde te voorkomen dat het kasboek aan het eind van die jaren een negatief saldo zou aanwijzen.

De boekhouding vermeldde voor elk van de twee firmanten f. 100,-- per week aan onbenoemde privé-opnamen, hetgeen de inspecteur te laag voorkwam, terwijl de brutowinst-cijfers hem evenmin bevredigden. Op grond daarvan verhoogde hij de belastbare ontvangsten met f. 2.000,-- per jaar waardoor tevens voor het jaar 1969 de vermindering van de belasting voor kleine ondernemers als bedoeld in artikel 25, eerste lid van de Wet verviel. De daaruit voortvloeiende naheffingsaanslag berekende de inspecteur als volgt:

<u>1969</u> 10,71 percent van f. 2.000,--	f. 214,20
vermindering ex artikel 25,	
eerste lid, van de Wet	" 194,27
<u>1970</u> 10,71 percent van f. 2.000,--	<u>" 214,20</u>
	f. 622,67
verhoging ad 25 percent	<u>" 155,--</u>
	f. 777,67.

Overwegende dat belanghebbende, die de berekening op zichzelf van de aanslag niet aanvecht, zakelijk weergegeven daartegen het volgende aanvoert:

De veronderstelling van de inspecteur dat er meer ontvangsten zijn geweest dan de administratie van belanghebbende aangeeft is onjuist, zodat daarover ten onrechte belasting is nageheven;

Nu de inspecteur van de inkomstenbelasting voor het jaar 1969 de cijfers van de boekhouding heeft geaccepteerd dient de naheffing van omzetbelasting voor dat jaar in elk geval te vervallen.

Voorts dient althans de toegepaste verhoging te vervallen omdat de naheffing alleen betrekking heeft op veronderstelde hogere ontvangsten, welke belanghebbende betwist;

Overwegende dat de inspecteur op de in zijn verzoekschrift daartoe aangevoerde gronden bij zijn standpunt volhardt;

Overwegende omtrent het geschil:

Ten processe staat vast dat in het kasboek van belanghebbende na afloop van elk der jaren 1969 en 1970 een bedrag aan niet-genoteerde ontvangsten is opgenomen, teneinde de boekhouding in evenwicht te brengen. Dit betekent dat belanghebbende niet regelmatig aantekening heeft gehouden van de ontvangsten ter zake van de door hem verrichte leveringen en verleende diensten, zodat niet volledig is voldaan aan de verplichtingen opgelegd bij of krachtens artikel 34 van de Wet. In verband met het bepaalde in artikel 36 van de Wet juncto artikel 29, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen dient de Tariefcommissie het beroep af te wijzen, tenzij gebleken is dat en in hoeverre de uitspraak van de inspecteur, waarbij deze de naheffingsaanslag heeft gehandhaafd, onjuist is. Aangezien belanghebbende niets heeft aangevoerd en ook overigens niets is gebleken waaruit moet worden afgeleid dat de aanslag, zowel wat betreft de enkelvoudige belasting als wat betreft de verhoging, ten onrechte werd opgelegd, dient de uitspraak in stand te blijven;

UITSPRAAK DOENDE:

Bevestigt de uitspraak waarvan beroep.

Aldus gewezen in raadkamer van 15 maart 1977 door Mr. Steinhauser, voorzitter, A.F. Tempelaar, Mr. Post en Mr. Vreeswijk, leden en J. Bol, buitengewoon lid, in tegenwoordigheid van Mr. de Kater, secretaris.

De secretaris:

De voorzitter:

De Kater

Steinhauser

Aangetekend aan partijen
verzonden op 12 MEI 1977

De secretaris: